

Els grans dividends de la Biblioteca del Centre de Lectura de Reus

Josep Murgades Barceló
Professor de Literatura Contemporània
de la Universitat de Barcelona

REQUERIT, EN LA MEVA CONDICIÓ D'ANTIC DIRECTOR de la Biblioteca del Centre de Lectura de Reus (durant els anys 1975-1976 i 1981-1987), a ponderar quines poden ser tingudes com a grans "joies" d'aquesta institució, s'entén que hauria d'enumerar alguns dels vora vint incunables que s'hi conserven, a més d'altres obres també de gran valor bibliogràfic dels segles XVI, XVII i XVIII. És a dir, em tocaria fer, segons s'escau, com quan l'entitat rep algun visitant il·lustre i procedeix a ensenyar-li, enmig de l'halo gairebé sacrosant de la Sala de Reserva, exemplars venerables d'aquelles èpoques remotes, majorment conferidors de prestigi com menys de valor d'ús, instrumental, tenen.

S'esdevé, però, que, sense negar gens ni mica l'indubtable pedigrí legitimador que d'aquestes relíquies bibliòfiles i culturals es desprèn, la meva concepció sobre els grans dividends de la Biblioteca del Centre és ben bé una altra.

Així, en la vessant estrictament material, objectual, formen part d'alguns dels seus havers més importants el gran nombre de col·leccions editorials i hemerogràfiques que la integren, moltes d'elles completes, amb tot el que això implica d'accessibilitat per part del lector de la Biblioteca del Centre a

uns estris de treball intel·lectual sovint regits per una gran coherència de criteris en afers de política cultural.

També, en aquest mateix apartat, són remarcables aplecs bibliogràfics i hemerogràfics els que, sota la denominació genèrica d'"Armari Reus", contenen gran part de tot el material imprès al llarg dels temps relacionable per una o altra raó amb la capital del Baix Camp i les comarques circumdants. O, entrant ja en els fons procedents de col·leccionistes particulars, habitualment d'una gran homogeneïtat temàtica, cal subratllar els que havien estat propietat de patricis com ara Eduard Toda (bàsicament d'història) i Josep Iglésies (bàsicament de geografia), part dels quals han fet cap en donació a la Biblioteca del Centre, o els de Joaquim Santasusagna (nacionalisme i excursionisme), cedits i dipositats en llur totalitat a la mateixa institució, per bé que qui en detingui la propietat legal sigui l'Ajuntament de Reus.

D'altra banda, i en la vessant humana, el gran capital de la Biblioteca del Centre ve donat: a) pel dinamisme inquiet dels seus lectors (l'estadística anual de moviment de llibres per consulta en sala o per préstec és altament indicativa al respecte); b) per l'amatent diligència i competent professionalitat de les seves bibliotecàries (de més ajut de vegades que el més complet i exhaustiu dels catàlegs); c) pels socis, o no, que regularment fan donació de llibres i de revistes a la Biblioteca (la qual es reserva sempre altrament el dret de tria sobre el material integrant del donatiu).

I, encara, en l'aspecte de la virtualitat, tan important als nostres dies, és també de gran transcendència el fet que la Biblioteca del Centre estigui incorporada a la xarxa de biblioteques universitàries de Catalunya, amb tots els avantatges que d'una tal interrelació es deriven.

Aquests, i no pas els derivats de l'adoració extàtica d'un pretèrit arqueològicament concebut, són a la meua manera de veure els grans trufos de l'actual Biblioteca del Centre de Lectura de Reus.